

บทที่ ๒

เอเซียเกมส์

(ASIAN GAMES)

ความจริงนั้นการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ระหว่างภาคพื้นเอเซียได้เคยมีมาก่อน
นานแล้ว เรียกชื่อว่า FAREASTERN CHAMPION SHIP แข่งขันกันระหว่างประเทศจีน
ญี่ปุ่น และฟิลิปปินส์ ที่เซี่ยงไฮ้ โตเกียว และมนิลา วนเวียนกันไปประมาณสิบครั้งก็มีปัญหา
ขึ้น คือ เมื่อคราวญี่ปุ่นโคเสริมสร้างใหม่ประเทศใหม่ขึ้นประเทศหนึ่ง ภายในดินแดนภาคเหนือ
ของประเทศจีนให้ชื่อว่า MANCHUKUO ซึ่งเป็นหนามยอกอกประเทศจีน ญี่ปุ่นพยายาม
ชักนำเอาแมนจูเรีย เข้ามาร่วมการแข่งขันควย จึงเกิดปัญหาขัดแย้งกัน ครั้นแล้วองค์การ
FAR EASTERN CHAMPION SHIP GAMES ก็สลายตัว

ต่อมาเมื่อสถานการณ์ตะวันออกไกลคลี่คลายลง จึงได้มีการรื้อฟื้นเพื่อให้มี
การแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ระหว่างเอเซียด้วยกันขึ้นใหม่ องค์การกีฬาญี่ปุ่นได้เชิญประเทศจีน
และฟิลิปปินส์ ไปประชุมที่ประเทศญี่ปุ่นในกรุงโตเกียว ในระหว่างก่อนการนัดหมายประชุม
นายสวัสดิ์ เลขยานนท์ ข้าราชการกรมพลศึกษา ก็ออกไปดูงานการศึกษาในกลุ่มประเทศ
ตะวันออกไกล (20 กุมภาพันธ์ 2477 - 18 มิถุนายน 2478) ใคนานประเทศฟิลิปปินส์
ณ ที่นั่นได้พบ Dr. Regino Keyanpn เลขาธิการของ Philippine Amateur
Athletic Federation โคชวนให้นายสวัสดิ์ เลขยานนท์ ไปเข้าร่วมการประชุมที่
กรุงโตเกียวควย แต่ขอเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์เท่านั้น หาใช่ผู้แทนประเทศไม่ เพราะ
ขณะนั้นประเทศไทยยังไม่มียุทธการกีฬาแห่งชาติ และการประชุมนั้นมีโซรัฐบาล ฉะนั้นใน
การประชุมที่โตเกียว นายสวัสดิ์ เลขยานนท์ จึงได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมควย และพอ
จะบันทึกลงไควว่า เป็นครั้งแรกที่ไทยได้เข้าร่วมการประชุมควยการกีฬาระหว่างประเทศ
ณ ต่างประเทศ

การประชุม ณ กรุงโตเกียวมีขึ้นที่ Tokyo Kaikan (อาคารประชาคม
หน้าพระบรมมหาราชวัง) วันที่ 22 เมษายน 2478 ที่ประชุมได้มีมติก่อตั้งองค์การ ชื่อ

ASIAN GAMES FEDERATION ขึ้น และได้พิจารณาแก้ไขธรรมนูญขององค์การ ตามร่าง
ที่ได้เตรียมไว้แล้วที่สุดมีมติรับรองร่างธรรมนูญ เพื่อออกใช้บังคับกันทั่วไป อนึ่ง มีมติขอให้
ผู้เข้าร่วมประชุมเสนอแบบรูปตราขององค์การ เพื่อพิจารณาต่อไปด้วย นายสวัสดิ์ เลขยานนท์
ได้ออกแบบรูปตรา และส่งไปให้เลือก 2 แบบ

อนึ่ง ประเทศในเอเชียทางภาคพื้นตะวันตก ก็เคยมีการแข่งขันกีฬาที่เรียกว่า
SEAP GAMES ที่กรุงนิว เดลลี ประเทศอินเดีย เมื่อปี พ.ศ. 2477 มาแล้ว มีประเทศที่
เขาแข่งขัน คือ ปาเลสไตน์ อิหร่าน อาฟกานิสถาน สิงคโปร์ อินเดีย และโคคมบิคกันที่จะ
ก่อตั้งองค์การ Western Asiatic Games Federation แต่แล้วก็เงียบหายไป

การแข่งขันเอเซียเกมส์ชานแทและคัง เกม ควรจะเริ่มกล่าวถึงกันแต่ก่อนที่
Dr. C.D. Sondhi ชาวอินเดียได้มีความคิดริเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2490 ท่านได้เสนอใน
การประชุมโอลิมปิกแห่งประเทศไทยว่า น่าจะถือโอกาสที่มีการประชุม Asian
Relations Con Federation ที่กรุงนิว เดลลีตามดูแทนประเทศต่าง ๆ ที่เข้า
ร่วมประชุมว่า จะก่อตั้งองค์การกีฬาภาคพื้นเอเซียขึ้น ที่สุดปรากฏว่าบางประเทศเห็นด้วย
และบางประเทศวางเฉย ผู้ที่ให้ความสนับสนุนอย่างมาก คือ ทานยารวาทาราด เนรท์
นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น และท่านจะให้ชื่อว่า Asiatic Games

แต่แล้วก็ยังไม่มีการเคลื่อนไหวประการใด เพราะเป็นการชุมนุมกีฬาต่าง ๆ
หลายอย่าง ซึ่งเป็นงานใหญ่ แต่ Dr. C.D. Sondhi มีใจนิ่งนอนใจ จึงคิดจะให้มีการ
แข่งขันเฉพาะกรีฑาอย่าง เดียว เป็นการ เริ่มต้นก่อน ท่านผู้นี้ได้วางโครงการและท่านคิด
ว่าจะส่งคำเชิญไปยังประเทศต่าง ๆ ในต้นเดือนกรกฎาคม 2491 (1948) แต่ยังไม่
ชอบด้วยภาระ เพราะปลายเดือนกรกฎาคมปีเดียวกัน มีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่
สิบสี่ ณ กรุงลอนดอน แผนการนี้จึงต้องยับยั้งไว้ที่หนึ่งก่อน

ในการแข่งขันโอลิมปิก ครั้งที่ 14 มีประเทศในเอเชียเข้าร่วมแข่งขันด้วย
คือ จีน, ซีเรีย, ปากีสถาน, พม่า, ฟิลิปปินส์, สิงคโปร์, เลบานอน, สิงคโปร์, อาฟกา-
นิสถาน, อิรัก, อินเดีย และอิหร่าน Dr. C.D. Sondhi จึงถือโอกาสเชิญชวนผู้นำ

ในการกีฬาของประเทศนั้น ๆ ประชุมปรึกษากัน ซึ่งในโอกาสเดียวกันนี้ Mr. Jorge - B Varcas ซึ่งต่อมา เป็นประธานกิตติมศักดิ์ของสหพันธ์เอเซียเกมส์ ก็ได้คาดหมายไว้ว่าจะหาทางฟื้นฟู Far Eastern Champion ship Games และขยายให้ทั่วเอเซียด้วยกัน จึงสอดคล้องกัน การประชุมจึงสะดวกขึ้น มีผู้แทนประเทศต่าง ๆ 6 ประเทศเข้าร่วม คือ จีน, เกาหลี, พม่า, ฟิลิปปินส์, ลังกา และอินเดียน เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2491 (1948) ที่กรุงลอนดอน ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์รับหลักการที่จะให้มีการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ระหว่างประเทศภาคพื้นเอเซีย และมอบให้แทนเกาหลี จีน ฟิลิปปินส์ และอินเดียน ไปร่างธรรมนูญขององค์การ ซึ่งให้ชื่อว่า Asian Games Federation เพื่อประชุมกันต่อไปที่กรุงนิวเดลี กำหนดเดือนกุมภาพันธ์ 2492 (1949)

การประชุมที่กรุงนิวเดลีมีขึ้นเมื่อวันที่ 12 และ 13 กุมภาพันธ์ 2492 มีผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกของพม่า อินเดียน และฟิลิปปินส์ เข้าประชุมโดยมีอำนาจเต็ม และมีผู้สังเกตการณ์อีก 6 คน จากไทย เนปาล ปากีสถาน ลังกา อาฟกานิสถาน และอินโดนีเซีย สำหรับประเทศไทยในขั้นต้น อินเดียนผู้เริ่มการโคเช็ดูมาทางกรมพลศึกษา ไม่อยู่ในฐานะที่จะส่งผู้แทนไปโคเช็ดูเริ่มการจึงโทรขอร้องไปยังสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงนิวเดลี ขอให้ส่งผู้สังเกตการณ์ไปเข้าร่วมด้วย ทางสถานเอกอัครราชทูตไทยจึงส่ง นายสนธิ ณะสุนทร อารราชการสถานเอเซีย เข้าร่วมประชุม

การประชุมวันแรก 12 กุมภาพันธ์ 2492 ได้พิจารณาธรรมนูญของ Asian Games Federation การเป็นกรรมการ ซึ่งใคร่ขอยกเลิกจากการประชุมที่กรุงลอนดอนร่างเสนอ เมื่อใดที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันแล้ว ก็ได้ตั้งกรรมการขึ้นอีกคณะหนึ่ง ให้พิจารณาธรรมนูญเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม และบกร่างขึ้นใหม่ วันรุ่งขึ้น 13 กุมภาพันธ์ 2492 ที่ประชุมได้ลงมติรับรองธรรมนูญฉบับแก้ไขใหม่ และให้บังคับต่อไป โดยมีสาระสำคัญในอันที่จะให้มีการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ระหว่างประเทศภาคพื้นเอเซียมีชื่อว่า Asian Games กำหนดให้มีการแข่งขัน 4 ปีต่อหนึ่งครั้ง โดยหมุนเวียนไปแข่งขันยังเมืองหลวงของประเทศต่าง ๆ ใคร่มีประเทศ 5 ประเทศ คือ ปากีสถาน พม่า

ฟิลิปปินส์ อาฟกานิสถาน และอินเดียนี ลงนามในข้อตกลงนี้ และนับว่าเป็น 5 ประเทศแรก
ที่เป็นสมาชิกของ Asian Games Federation นอกจากนั้นแล้ว ใ้มีการปรึกษาหารือ
กันว่า การแข่งขันครั้งแรกควรมีในปี 2493 (1950) เพื่อให้อยู่ในระหว่างกลางของ
การแข่งขันโอลิมปิก เสมอไป และควรมี ๓ เมืองหลวงของประเทศใด ใ้มีผู้เสนอแนะว่า
ควรมีที่กรุง มะนิลา ทั้งนี้มีผู้สนับสนุนเห็นชอบด้วย นายสุนทร ชนะสุนทร กล่าวคำขอของ
ผู้เสนอแนะ ทว่อกันนั้นโดยปฏิเสธขอตัวมิใคร่รับมอบหมายให้ทำความตกลงในข้อนี้ได้ เรื่องนี้
จึงเป็นแค่เพียง เกรจา ในที่สุดประเทศอินเดียนี ใ้บริบ ใ้เกียรติเป็นผู้จัดการแข่งขันครั้งแรก
๓ กรุงนิวเดลี ปี 2493 (1950) แต่เมื่อใกล้จะถึงกำหนดก็ยังไม่พร้อมที่จะจัดการแข่งขัน
จึงใ้เลื่อนไปมีในปี 2494 (1951) วันที่ 4 - 11 มีนาคม เมื่อต้องมาเลื่อนปีการแข่งขัน
เช่นนี้ ทำให้การแข่งขันครั้งต่อไปไม่คงอยู่ระหว่างการแข่งขันโอลิมปิก จึงหาความตกลงกัน
ใหม่ กำหนดครั้งที่ 2 ใ้มีในปี 2497 (1954) เว้นเพียงสามปีเท่านั้น นี้คือการ เริ่มตนของ
Asian Games

การแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งแรก ๓ กรุงนิวเดลี วันที่ 4 - 11 มีนาคม
2494 มีการแข่งขัน 6 ประเภท คือ กรีฑา จักรยาน ว่ายน้ำ แบดมินตัน ฟุตบอล บกน้าหนัก
และวายน้า ระหว่าง 11 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น ไทย เนปาล พม่า ฟิลิปปินส์ สิงกา อินเดียนี
สิงคโปร์ อาฟกานิสถาน อินโดนีเซีย และอิหร่าน มีผู้เข้าแข่งขันชาย 458 คน หญิง 31 คน
รวมทั้งสิ้น 489 คน ประเทศไทยส่งกรีฑาชาย 17 คน และเจ้าหน้าที่ 7 คน รวมทั้งสิ้น
24 คน

ครั้งที่ 2 ๓ กรุงมนิลา วันที่ 1 - 9 กรกฎาคม มีการแข่งขันกีฬา 8
อย่างคือ กรีฑา ว่ายน้ำ แบดมินตัน มวยสากล ฟุตบอล มวยปล้า บกน้าหนัก ยิงปืนและวายน้า
ระหว่าง 19 ประเทศ คือ กัมพูชา เกาหลี จีน ญี่ปุ่น ไทย บอร์เนียวเหนือ เนปาล พม่า
ฟิลิปปินส์ ปากีสถาน มาเลเชีย สิงกา เวียดนาม สิงคโปร์ อาฟกานิสถาน อินเดียนี อิสราเอล
และฮ่องกง มีผู้เข้าแข่งขันชาย 864 คน หญิง 98 คน รวมทั้งสิ้น 962 คน ประเทศไทย
ส่งกรีฑาชาย 9 คน ว่ายน้ำชาย 10 คน รวม 23 คน เจ้าหน้าที่
8 คน รวมทั้งสิ้น 31 คน

ครั้งที่ 3 ณ กรุงโตเกียว วันที่ 24 สิงหาคม - 1 มิถุนายน 2501
มีการแข่งขัน 13 ประเภท คือ กรีฑา จักรยาน เทเบิลเทนนิส ว่ายน้ำ แบดมินตัน ฟุตบอล
มวย มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก ยิงปืน เทนนิส วอลเลย์บอล วาต่าน้ำ และฮอกกี ระหว่าง
20 ประเทศ คือ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม สิงคโปร์ ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย
อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย และอินโดนีเซีย ผู้เข้าแข่งขันคือชาย 1,300 คน หญิง 122 คน
รวมทั้งสิ้น 1,422 คน ประเทศไทยส่งกรีฑาชาย 8 คน หญิง 5 คน แบดมินตันชาย
6 คน ว่ายน้ำ 14 คน มวยสากล 5 คน ยิงปืน 5 คน เทนนิสชาย 4 คน
รวม 47 คน และเจ้าหน้าที่ 13 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน

ครั้งที่ 4 ณ กรุงจาการ์ตา วันที่ 24 สิงหาคม - 4 กันยายน 2505
มีการแข่งขัน 15 ประเภทคือ กรีฑา จักรยาน เทเบิลเทนนิส ว่ายน้ำ แบดมินตัน ฟุตบอล
แบดมินตัน มวย มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก ยิงธนู ยิงปืน ลอนเทนนิส วอลเลย์บอล
ฮอกกี กีฬาการแสดง 1 อย่าง คือ ยูโด

แข่งขันกันระหว่างที่ประเทศ ผู้เข้าแข่งขันชายหญิงเท่าใดไม่อาจกล่าว
ไว้ได้ เพราะอินโดนีเซียเจ้าภาพ ได้ทำอิศริยยศพิธีกรรมขององค์การ ก็กั้นไม่ให้
จีนคณะชาติ และอิสราเอล เข้าร่วมการแข่งขัน โดยส่งไอเคนดิกกีการ์เป็นกระดาน
เปล่า ไปให้จีนคณะชาติและให้ควาโคส่งไปอิสราเอลแล้ว โดยทางไปรษณีย์ของทะเลเบียน
ซึ่งทั้งสองนี้มี นายสวัสดิ์ เลชยานนท์ ได้เห็นกับตาตนเอง

สำหรับไทย ส่งกรีฑาชาย 13 คน หญิง 8 คน จักรยาน 9 คน
เทเบิลเทนนิสชาย 6 คน ว่ายน้ำ 12 คน แบดมินตันชาย 5 คน หญิง 5 คน
ฟุตบอล 21 คน มวย 7 คน ยกน้ำหนัก 4 คน ยูโด 4 คน ยิงปืน 5 คน ลอนเทนนิส
ชาย 3 คน หญิง 2 คน วอลเลย์บอล 12 คน วาต่าน้ำ 7 คน รวม 123 คน และ

เจ้าหน้าที่ 35 คน รวมทั้งสิ้น 158 คน

ครั้งที่ 5 ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2509

ครั้งที่ 6 ณ กรุงเทพฯ

ครั้งที่ 7 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศอิหร่าน

ครั้งที่ 8 ณ กรุงเทพฯ 9 - 20 ธันวาคม 2521

เครื่องหมายเอเชียนเกมส์เป็นรูปดวงอาทิตย์สีแดง มีเปลวรัศมีเป็น
แฉกออกมารอบดวงรวม 16 แฉก อยู่บนกลางดินธงสีขาว ตอนบนของดวงอาทิตย์มี
อักษรภาษาอังกฤษ 2 แถว แถวบนมีความหมายบอกครั้งที่ของการแข่งขัน แถวล่าง
เขียนว่าอนเวอร์ค (EVER ONWARD) หมายความว่า ก้าวหน้าไปให้สุดแสนไกล ไม่มี
ที่สิ้นสุดส่วนใต้ดวงอาทิตย์นั้น มีวงกลมเป็นรูปห่วงคล้องติดต่อกันจำนวน 20 ห่วง มีความ
หมายถึงประเทศในเอเชีย 20 ประเทศ มีความสามัคคีกลมเกลียวกันร่วมสนับสนุนจัด
การแข่งขันขึ้นที่ห่วงจะเป็นชื่อเมือง และปีคริสต์ศักราชที่จัดแข่งขัน

การแข่งขันดำเนินการค้าขายการแข่งขึ้นโอลิมปิกสากลทุกประการ

โอลิมปิกเกมส์

(OLYMPIC GAMES)

การแข่งขันครั้งแรก

ไม่มีใครทราบ ทราบแต่ว่าเป็นประเพณีเก่าของกรีซมีมาแต่ก่อนว่าโบราณกาลกว่าพันปีก่อนคริสตกาลว่า Pan - Melle Games แต่แล้วก็ค่อยเลิกไป มีแต่เพียงนิยายเล่าสู่กันมา

การแข่งขัน

ทำการแข่งขันขึ้นที่รามเล็ด ๆ เมืองเฮราโอลิมเปีย คำวลเอเธนส์ ทางทิศตะวันออกเฉียงของเมืองปิทา ใกล้กับอัครซัสแห่งเมืองโอลิมเปีย

ความมุ่งหมาย

- เพื่อเป็นการบูชาเทพเจ้าซีอุส ซึ่งชาวกรีกนับถือ เป็นเทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่กว่าเทพเจ้าทั้งหลาย และถือว่าเป็นเทพเจ้าแห่งกีฬาด้วย
- เพื่อเป็นการบูชาแควดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ และเป็นการส่งเสริมความสามัคคีระหว่างเสรีรัฐทั้งหลายของกรีซ หรือของประเทศต่าง ๆ โดยที่เสรีรัฐต่าง ๆ เหล่านี้มีกษัตริย์กันเป็นเบื้องนิจ
- เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์เพียบพร้อมด้วยระเบียบวินัย
- เพื่อเป็นการพักผ่อน

ประเพณีที่ถือปฏิบัติ

- ก่อนการแข่งขันหนึ่งสัปดาห์ รัฐที่กำลังทำสงครามต้องสงบสุข
- บุกรัฐต้องส่งนักกีฬาที่คัดเลือกแล้วมาทำการร่วมการแข่งขัน

- ไม่มีการซื้อข้าวพระระหว่างนักกีฬา ชาวนา กรรมกร นักปราชญ์
ขุนนาง กษัตริย์
- รัฐที่เป็นคู่สงคราม ต้องยอมให้อีกรัฐหนึ่งเดินทางผ่านเพื่อไปแข่งขัน
โดยปลอดภยัน
- นักกีฬาทุกคนถือว่าเป็นผู้มีเกียรติ
- ทุกรัฐให้ปลูกกระโจม (ค่ายพักนักกีฬา) อยู่บริเวณแข่งขัน

เริ่มมีชื่อโอลิมปิก

ประมาณ 884 และ 828 ปีก่อนคริสตกักราช กล่าวว่านักกรีฑา 3 พระองค์
คือพระเจ้าอิสิทอล แห่งเอเธนส์ พระเจ้าลีเคอร์ทิสแห่งสปาร์ตา พระเจ้าเคอโอเพนนิส
แห่งปิซา โดยที่ชาวกรีซรัฐต่าง ๆ ต่างก็มีความเคารพนับถือเทพเจ้าต่าง ๆ ซึ่งเทพเจ้า
ส่วนมากก็ทรงโปรดปรานกีฬาทุกพระองค์ ควรมีงานฉลองสมโภชน์เป็นการบูชาคุณที่เคຍ
กระทำมา กีฬานั้นมีชื่อว่า "โอลิมเปีย" (Olympiad) กระทำการแข่งขัน ณ ที่เดิม
คือ เมืองเฮราโอลิมเปีย

โอลิมปิก หมายถึงกำหนดระยะเวลา 4 ปี คือ 4 ปี มีการแข่งขัน 1 ครั้ง
ตลอดไป ปีที่เริ่มเรียกว่าเป็นกีฬาโอลิมปิกนั้น บางแห่งก็เรียกว่าเริ่มในปี 776 ก่อนคริสต-
ศักราช

การเริ่มแข่งขัน

มีพิธีเปิดการแข่งขันด้วยการขวงสรวงต่อเทวดาน ด้วยการจุกขมเพลิง
ซึ่งนำมาจากเทวดานอันศักดิ์สิทธิ์ และนักกีฬาทุกคนต้องปฏิญาณตนว่าจะเล่นกีฬาด้วยจิตใจ
ของนักกีฬา เรื่องผู้ตัดสินจะไม่อุทธรณ์คำตัดสิน คำกรรมการเองจะปฏิบัติกาปฏิญาณตน
เช่นกันว่า จะตัดสินด้วยความยุติธรรม และมีนักกรีฑาเป็นประธานในการแข่งขัน จะทำการ
แข่งขันในเดือนสิงหาคม เป็นเวลา 5 วัน และแข่งขันจบที่พิธีปิดเช่นเดียวกัน

กีฬาโอลิมปิกในสมัยโบราณนั้น ทำได้แข่งขันกันเฉพาะในเรื่องการออก
กำลังกายแต่อย่างเดียวไม่ โดยที่กีฬาเป็นที่เริ่มของวิทยาศาสตร์อย่างอื่นด้วย ทั้งนี้จึงมี

ทางกำลังกาย กรีฑา แข่งวิ่ง ขี่แข่งรถ ขว้างจักร กระโดดไกล กระโดด
สูง แข่งรถศึก มวยปล้ำ มวยสากล

ทางสติปัญญา การท่องโคลง ฉันท์ กาพย์กลอน อันเกี่ยวกับศาสนา หรือ
ถึงความรักชาติ การแสดงปรากฏดา และเล่านิยาย

ทางสันตนาการ การแข่งขันคนตรี การแข่งม้า

อุดมคติของกีฬาโอลิมปิก (สมัยโบราณ)

เร็วที่สุด โกลที่สุด (Citius)

สูงที่สุด (Altius)

แข็งแรงอดทนที่สุด (Fortius)

รางวัลของผู้ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก

นักกีฬาของกรีซล้วนเป็นนักกีฬาสมัครเล่น และชกของเป็นผู้มีเกียรติ รางวัล
เป็นเพียงรองเทาะเกียรติ ไม่มีราคาอะไร แต่สูงค่ายเกียรติ ที่ค่าเป็นเงินไม่ได้ สิ่งนั้นคือ

มงคองเหรียญชนะเลิศ ทำด้วยไข่ออัสที่ศักดิ์สิทธิ์ เก็บจากเทวดานบนยอด
ภูเขาโอลิมเปีย นำมาชกเป็นมงคองของไวบยนิรณะ

ยกเว้นผู้มีอากร ผู้ชนะเลิศต้องเสียภาษีอากรทุกอย่างที่ประชาชนทั่วไปเสีย
การปั้นรูปผู้ชนะเลิศ ๓ ครั้ง ทางกรจะปั้นรูปไว้วางเทวดาน หรือ
มีสิทธิให้ปั้นรูปตนเองได้

การแต่งโคลงเทอะเกียรติ นักกีฬาที่ตีพร้อม คือ ชนะกีฬาและชนะใจคน
นักแต่งโคลงจะแต่งโคลงสดุดีพร้อมกันโดยทั่วไป

แห่กลับ กับรัฐด้วยการแห่ และทำขุมประทุษร้ายผ่านเข้าเมืองคล้ายแม่ทัพ
ชนะสงคราม

การประกาศการแข่งขัน จะมีพระบรมราชโองการให้ทุกรัฐบาล
ทราบล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี ให้ทุกรัฐบาล

สถานที่แข่งขัน ก่ออิฐเป็นรูปตัวยู (U) เรียกว่า Stadion อังกฤษเรียกว่า Stadium
ไทยเรียกว่ากรีฑาสถาน

กีฬาโอลิมปิกเริ่มเสื่อม

กีฬาโอลิมปิกได้เริ่มตั้งแต่ 776 ปี ก่อนคริสตกาล (233 ปีก่อนพุทธกาล)
จนถึงคริสตกาล 392 (พ.ศ.935) รวม 1,118 ปี แข่ง 4 ปีต่อครั้ง รวม 292 ครั้ง
กีฬาโอลิมปิกได้เจริญรุ่งเรือง ใฝ่พัฒนาจากกีฬาเพียงไม่กี่อย่าง แข่งบนสนามหญ้า จนมี
กีฬามากมาย มีกรีฑาสถาน ฯลฯ

ต่อมาใน พ.ศ.937 โรมได้ใช้กำลังมหาศาลมารุกราน จนกรีซต้องตก
เป็นอาณานิคมของโรม แต่ชาวกรียยังมีประเพณีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกอยู่ จึงทำให้ชาว
โรมันสนใจ

เริ่มการแข่งขันระหว่างประเทศ

โรมใช้ทหารและเชลยศึกเป็นทั้งทหารและนักกีฬา มีนักกีฬาอาชีพ จึงส่ง
นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันด้วย จึงนับได้ว่าเริ่มมีการแข่งขันระหว่างประเทศ

นักกีฬากรียยังมีชัยชนะเป็นส่วนมาก โรมจึงจ้างนักกีฬาและผู้ฝึกกีฬาเป็น
พิเศษตั้งมองเห็นว่า การกีฬาโอลิมปิกจะทำให้ชาวกรียเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อาจกองทัพ
อิสระภาพได้ในวันหนึ่ง จึงคิดหาทางกลั่นแกล้งด้วยการเอานักกีฬาสำหรับมาแข่งขัน เอา
รักเอาเปรียบไม่เชื่อฟังผู้ตัดสิน ก่อความวิวาท เฆาะคายนักกีฬา เฆาะกรีฑาสถาน ฯลฯ
และแสดงกีฬาเพื่อเก็บเงิน

สิ้นสุดกีฬาโอลิมปิกโบราณ

จักรพรรดิทีโอโคซุส แห่งโรม มองเห็นความเป็นปึกแผ่นแห่งกีฬา
โอลิมปิกของกรีย ซึ่งอาจรวมกำลังแข็งข้อขึ้นในวันหนึ่ง และทรงเห็นว่าภารกิจก่อ

ความรำคาญ จึงมีพระบรมราชโองการให้ปิดการแข่งขันในเวลาต่อมา

เทวรูปชี่กูส ซึ่งทำด้วยงาช้าง และทองคำสูง 60 ฟุต ซึ่งต่อมาชาว
อารยชน rome ก็ได้นำเอาไปยังเมืองคอนสแตนติโนเปิล อันเป็นเมืองหลวงและ
แคว้นที่ถูกทำลายด้วยการเอาไฟเผาส่วนกรีฑาสถานที่ถูกแผ่นดินไหวพังพินาศย่อยยับ
นับแต่นั้นมาก็หาโอลิมปิกก็สูญสิ้นไปด้วย

กีฬาโอลิมปิกสมัยใหม่

การริเริ่ม

ในปี พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892) ชาวฝรั่งเศสชื่อ บารอน เปียร์เคอ กูแบรแตง ได้มองเห็นความสำคัญของกีฬาโอลิมปิกสมัยโบราณของกรีก ว่าเป็นสิ่งที่จะเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี จึงได้ชวนเพื่อนร่วมงานกันขึ้น ซึ่งมี

1. บารอน เปียร์เคอ กูแบรแตง
2. ศาสตราจารย์ คิมบลิวยู สโตน (อเมริกา)
3. คร. จีรี กูซ (โบเซเนีย)
4. เซอร์ จอนห์ แอสคเลย์ (อังกฤษ)
5. มร. วิคเตอร์ แบลค (สวีเดน)
6. มร. ไบเคลาส (กรีซ)

คณะผู้ก่อตั้งนี้ได้ร่วมกันคิดและเปิดประชุมใหญ่ระหว่างผู้แทนประเทศต่าง ๆ ขึ้นที่เมืองซอมอน ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน ค.ศ. 1892 ทั้งได้ประกาศตั้งกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศขึ้น และที่ประชุมได้ตกลงเปิดให้มีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกขึ้นเป็นครั้งแรกที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ ในปี ค.ศ. 1896 (พ.ศ. 2439) ยึดมั่นในจุดหมาย และอุดมการณ์เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกสมัยโบราณ

คำขวัญ ของบารอน เปียร์เคอ กูแบรแตง "THE IMPORTANT THING OF THE OLYMPIC GAME NOT WIN BUT TO TAKE PART THE ESSENTIAL THING IN LIFE IS NOT CAN BUT FIGHTING WELL"

"สาระสำคัญในการแข่งขันโอลิมปิก ไม่ใช่การชนะแต่สำคัญอยู่ที่การร่วมการแข่งขัน จุดหมายของชีวิต ไม่เพียงแต่ผู้ชนะ หากแต่ต้องต่อสู้อย่างดีเป็นใหญ่"

กีฬาที่ทำการแข่งขันครั้งแรก

กรีฑา จักรยาน ฟันดาบ ยิมนาสติก เทนนิส ยิงเป้า ว่ายน้ำ ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ มีประเทศต่าง ๆ ส่งเข้าแข่งขัน 12 ประเทศ การเริ่มแรกนี้ยอมให้เอกชน และสโมสรส่งเข้าร่วมการแข่งขันได้

ขงโอลิมปิก

ท่าน บารอน เปียร์ เคอ กูแบรแตง โคคิกท่าของโอลิมปิกจีน และคณะกรรมการได้รับรองลงมติเห็นชอบด้วย เมื่อ 12 มิถุนายน ค.ศ. 1914 ซึ่งมีรูปขงดังนี้

- พื้นขงเป็นสีขาว
- บนพื้นขง มีห่วงไขว้กัน 5 ห่วง แต่ละห่วงต่างสีกัน คือสีฟ้าอ่อน

เหลือง คำ เขียวใบไม้ และแดง

ห่วงหึ่ง 5 นี้หมายถึง 5 ทวีป ซึ่งต่างก็เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ละสีไม่ ใดหมายถึงทวีปใดทวีปหนึ่ง เพียงแต่รู้ว่าเป็นแต่ละทวีปเท่านั้น จากการก่อตั้งโอลิมปิก จีนนั้น จนกระทั่งถึงปัจจุบัน กีฬาโอลิมปิกได้ปฏิบัติขึ้นมาแล้ว รวม 21 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่	ประเทศเจ้าภาพ	สถานที่แข่งขัน	คริสต์ศักราช	พุทธศักราช	หมายเหตุ
1	กรีซ	กรุงเอเธนส์	1896	2493	
2	ฝรั่งเศส	กรุงปารีส	1900	2443	
3	อเมริกา	เมืองเซนต์หลุยส์	1904	2447	
4	อังกฤษ	กรุงลอนดอน	1908	2451	
5	เคนมาร์ค	กรุงสต็อกโฮล์ม	1912	2455	
6	เยอรมัน	กรุงเบอร์ลิน	1916	2459	งดการแข่งขัน
7	เบลเยียม	กรุงแอนต์เวิร์ป	1920	2463	
8	ฝรั่งเศส	กรุงปารีส	1924	2467	
9	เนเธอร์แลนด์	กรุงอัมสเตอร์ดัม	1928	2471	

ครั้งที่	ประเทศเจ้าภาพ	สถานที่แข่งขัน	คริสต์กรรช	พุทธศักราช	หมายเหตุ
10	อเมริกา	ลอสแอนเจลีส	1932	2475	
11	เยอรมัน	กรุงเบอร์ลิน	1936	2479	
12	พินแดนค	เมืองเฮลซิงกิ	1940	2483	งคการแข่งชัน
13	อังกฤษ	กรุงลอนดอน	1944	2487	งคการแข่งชัน
14	อังกฤษ	กรุงลอนดอน	1948	2491	
15	พินแดนค	เมืองเฮลซิงกิ	1952	2495	
16	ออสเตรเลีย	เมืองเมลเบิร์ม	1956	2499	
17	อิตาลี	กรุงโรม	1960	2503	
18	ญี่ปุ่น	กรุงโตเกียว	1964	2507	
19	เม็กซิโก	เมืองเม็กซิโก	1968	2511	
20	เยอรมัน	เมืองมิวนิก	1972	2515	
21	คานาดา	มิลทรี	1976	2519	

ประเทศไทย ได้เข้าเป็นสมาชิกโอลิมปิกสากล เมื่อวันที่ 15
พฤษภาคม 2491 และได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 15 ณ กรุง
เฮลซิงกิ ประเทศพินแดนค และต่อมาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติการกรีฑา

ประวัติของกรีฑาไม่มีหลักฐานเป็นยืนยันแน่นอนว่าเกิดขึ้นเมื่อใด แต่ตามประวัติที่บันทึกขึ้นจากชาวกรีกสมัยโบราณ เป็นผู้คิดริเริ่มขึ้นในราว 776 ปีก่อนคริสต์ศักราช สถานที่เริ่มทำการแข่งขัน เป็นเค้าเดิมของการแข่งขันโอลิมปิกสมัยโบราณ ทำการแข่งที่สนามแข่งเขาโอลิมเปียในแคว้นอีลิส ซึ่งเป็นที่ราบเล็ก ๆ ตอนมากรีกเชื่อมอำนาจลงทางตอนตกอยู่ในอำนาจการปกครองของพวกโรมัน ทั้งนี้การกีฬาจึงได้เสื่อมลงตามลำดับ ต่อมาในปี ค.ศ. 394 ซีโอกอซุสซุมหาราช แห่งโรมันได้ประกาศห้ามชาวกรีกประชุมแข่งขันกีฬาโอลิมปิกอีกต่อไป ทำให้การเล่นกรีฑาของกรีกต้องเลิกล้มไป

หลังจากโอลิมปิกในสมัยโบราณได้เลิกล้มหายไปเป็นเวลา 15 ศตวรรษ ก็ได้มีนักกีฬาชาวฝรั่งเศสชื่อ เปียเคอร์ เทรคิแบร์รอน เคอร์กูแบร์แกง ได้ทำการริเริ่มให้มีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกขึ้นอีก โดยยึดเอาหลักการเดิมของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในสมัยโบราณเป็นหลักเกณฑ์ และได้รวมประชุมหารือกับบุคคลสำคัญของต่างประเทศอีกหลายคน โดยคณะผู้ริเริ่มมีมติให้ฟื้นฟูการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกขึ้น และมีอยู่สมัยปัจจุบัน กำหนดให้มีการแข่งขัน 4 ปีต่อ 1 ครั้ง และให้หมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันไประหว่างประเทศที่เป็นเครือสมาชิกการแข่งขันโอลิมปิกสมัยปัจจุบัน ได้ทำการเปิดการแข่งขันครั้งแรกที่กรุงเอเธนส์ ในปี ค.ศ. 1896 นับตั้งแต่ได้เปิดให้มีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกสมัยปัจจุบันขึ้นแล้ว การแข่งขันและวิธีการเล่นกรีฑาก็ได้พัฒนาไปอย่างกว้างขวาง

ในประเทศไทยได้มีการแข่งขันกรีฑาขึ้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2440 พิธีเปิดการแข่งขันกรีฑานักเรียนขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยนี้ กรมการและบรรดานักเรียนในกรุงเทพฯ ได้กราบบังคมทูลเชิญพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินมาเป็นประธาน เปิดงานและทอดพระเนตรการแข่งขันกรีฑานักเรียน ๓ ทองสนามหลวง นับตั้งแต่นั้นมา กระทรวงกรมการได้พยายามเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันกรีฑานักเรียนประจำปีตลอดมา

ปี พ.ศ.2475 รัฐบาลได้ตั้งกรมพลศึกษาขึ้น กรมพลศึกษามีนโยบายส่งเสริมการศึกษาและการกีฬาของชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น หลังจากตั้งกรมพลศึกษาขึ้นแล้ว กีฬาและกรีฑาก็ได้รับการสนับสนุนจกใหม่มีการแข่งขันหลายประเภท เช่น กรีฑาระหว่างโรงเรียน กรีฑาระหว่างมหาวิทยาลัย และกรีฑาระหว่างประชาชน

ปี พ.ศ.2494 ได้จัดตั้งสมาคมกรีฑาสมัครเล่นในประเทศไทย ซึ่งอยู่ในความอุปการะของกรมพลศึกษา ส่งช่วยงานการแข่งขันกรีฑาประเภทมหาวิทยาลัย ประชาชนไปดำเนินงานแทน

ในปี พ.ศ.2504 ได้จัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้น มีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมกีฬาประชาชน โดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬาเชกจีนทุก ๆ ปี หมุนเวียนกันไปแต่ละจังหวัด ในการแข่งขันกีฬาเชกจีนถือว่ากรีฑาเป็นหลักที่คองมีการแข่งขันทุกครั้ง